

„Elsker hverandre“ — paa Paladsteatret.

Carl Th. Dreyers Filmatisering af
Aage Madelungs kendte Roman.

Wladimir Gajdarow
og Grevinde Polina Pilchowska.

Palads-Teatrets Premiere iafte var imødeset med mere end almindelig Interesse. Aage Madelungs Roman vakte i sin Tid, da den fremkom, almindelig Opsigt — i litterære Kredse i hvert Fald. Og nu var der gaaet Frasagn om det store Arbejde og den Alvor, Iscenesætteren og Bearbejderen Carl Th. Dreyer havde lagt i denne store Film.

For dem, der kender Bogen, var Spørgsmaalet vel nærmest, om det nu ogsaa var lykkedes Iscenesætteren at føre Romanens stærke og skønne Stemning og ægte Milieutegning over paa det hvide Lærred. Det store Publikum derinde var snarest kommet — tiltrukket af Emnet, Rusland, som stadig dæmrer i alles Fantasi, og for at se Revolutionsaaret 1905 i levende Billeder. Helt tilfredse blev ingen af Parterne, skønt der var Muligheder nok til Stede, for at „Elsker hverandre“ kunde været blevet en fuldgod „Kunst“- og Publikumfilm.

Iscenesætteren var næsten gaaet til Værket med for stor Alvor. Han havde gennemarbejdet hver Scene til den mindste Enkelthed, Milieuet var saa ægte, som det vel kan blive, og han havde fundet Kunstnere oven i Købet russiske, som næsten alle var fortrinlige, men det kneb med at binde disse smukke Mosaikstumper sammen til et — vi vil ikke sige logisk, for Filmen var sandsynlig nok — men til et enkelt Hele. Maaske vil det hjælpe, naar Filmen bliver beskaaret. Den var for lang og vil kun vinde ved at blive 5 Akter i Stedet for 7. Handlingen, som Filmen endnu ikke har vokset sig bort fra, vil da skinne tydeligere igennem og stærkere fremhæve det, som i hvert Fald er Romanens Mening og Formaal. Som Filmen nu er, „flimrer“ den for meget.

Til Trods for „Elsker hverandre“s Svagheder, som vi har fremdraget, fordi Filmen har usædvanlige Betingelser for at blive, ja slet og ret Kunst, staar den dog højt over det meste af det, der kommer hertil fra Amerika. Derfor har først og fremmest Iscenesætteren Carl Th. Dreyer Æren, men ogsaa de fortrinlige Kunstnere, han har forstaaet at knytte til sig, og som han har

forstaaet at rette sig efter, saa at Milieuet blev saa ægte, som det blev. Stærkest virkede det ved Wladimir Gajdarow fra Moskva Kunstnerteater som en jødisk født Advokat, der har afsværget sin Tro, og Grevinde Polina Pilchowska som den unge, jødiske Pige, der er Skuespillets Heltinde. Men ogsaa Johannes Meyer fra Dagmar-teatret og navnlig Thorleif Reiss fra Nationalteatret i Christiania var gode som Spionen og den unge Revolutionære. Det er Skuespillernes Kunst og den ægte Milieutegning, der bærer denne Film op over det sædvanlige. Maaske vil en Beskæring kunne bidrage til, at Romanens Aand bliver mere fremtrædende end Tilfældet var i gaar.

Før „Elsker hverandre“, der med sine 7 Akter varede henved 2 Timer, vistest nogle smukke Billeder fra Tornetråsk og Trollhättan.